

til Stede — jeg siger her til det ærede Medlem fra Stubbeboing (N. S. Larsen) har været mig personlig behjælpelig med paa et tidligere Stadium, at søge at faa forbedrede Forhold tilvejebragte i denne Retning. Et Medlem af Landstinget, en Højesteretsadvokat, har ført den Sag, jeg her nævner, for os ved Højesteret, men det har altsammen ikke hjulpet; man fortsætter fremdeles paa samme Maade. Jeg vil derfor meget anbefale det høje Ting at stemme for de Vædringsforslag, jeg her kortelig har omtalt.

Clausen: Om Færdselen paa Sjen udtalte den ærede Minister, at der forelaa et Tilfælde, hvor man ikke havde kunnet faa en Mand dømt, skønt han formentlig havde færdeses ulovlig paa Rytstærningen langs Sjen, inden han tog sin Tilflugt til Sjen. Men dette „formentlig“ viser altsaa, at det kun var en Antagelse. Var han bleven set der, vilde han selvfølgelig være bleven dømt, men paa en saadan Antagelse kunne vi virkelig ikke bygge en Indskrænkning i Strandjagten, som kommer mange Mennesker til gode. Jeg har ment at burde gøre denne Bemærkning, fordi det er et nyt Spørgsmaal, der er optaget i Loven. Om Søndags- og Nattejagten skal jeg ikke sige mere. Jeg udviklede mit Synspunkt temmelig udførligt forrige Gang, da jeg havde Ordet, og jeg skal kun tilføje, at jeg anser det for umuligt; thi en Mand vil da ikke kunne værges sin Ejendomsret over sin Mark imod den Overlast, der kan ske ved de vilde Dyr. Det forholder sig meget rigtigt, hvad den sidste ærede Taler udtalte, at der er kommet mange Klager til mig over den Ufred, der forelaa, og indskrænker man nu Nattes- og Søndagsjagten, vil det være en betydelig Ulempe for Brugerne.

Jeg maa dog sige et Par Ord om Vædringsforslaget Nr. 65. Den ærede Minister kaldte den her foreslaaede Paragraf den lyseblaa Paragraf, men det er en Misforstaaelse af den ærede Minister, naar han tror, at den er rettet mod ham, eller naar han tror, at den er fremkommen som en Demonstration. Den ærede Minister have vi ingen Vilje imod. Vi have jo i de senere Aar med den største Velvilje forhandlet med Indenrigsministeriet, og jeg haaber, at

det samme velvillige Forhold mellem Rigsdagen og Ministeriet, som har været til Stede i de sidste Aar, maa vedblive at være til Stede under denne Minister. Men den ærede Minister kan ikke undgaa, naar han er traadt ind i Ministeriet Estrup, at have, for at tale med Stifterettens Sprog, vedgaaet Arv og Gæld, og han kan saa ikke frigøre sig for, at de Betsler, Ministeriet Estrup har udstedt paa forskellige Omraader, naar de ogsaa strejfe ham, komme tilbage med Protest. Det er noget, der maa følge af sig selv. Paa dette Omraade er det ikke en Demonstration, at Vædringsforslaget er opstillet, men dette er foreslaaet som en virkelig Vædring i Loven, fordi denne forudsætter offentlig Raatale, hvorved det bliver en Politilov, saa at Politiet kan trænge ind i hver eneste Mandts Gaard og paa hans Grund. Det vil ikke indskrænke sig, som det ærede Medlem, der nys talte, fremhævede, til Mejerier og Slagt. Her kan blive Tvivls-tilfælde med Hensyn til Jagtspørgsmaal, hvor Vædrerne, naar de have Ret til at optræde som Politi, kunne komme rundt omkring paa hver Mandts Grund eller i alt Fald blande sig ind i en eller anden Sag, hvor der er Stridsspørgsmaal oppe. Der- som ikke den offentlige Raataleret havde været optaget i Loven, saa behøvede heller ikke Vædrerparagraffen at være optagen deri. Jeg skal desuden sige, at naar man ikke har optaget denne Paragraf i de Love vedrørende forskellige Ministerier, der have foreligget os, da er det selvfølgelig, fordi denne Paragraf i mange Love vilde være forstræffelig malplaceret. Naar vi have behandlet en Lønningslov eller Loven om Al-derdomsunderstøttelse eller JattigLoven osv. saa er det ikke faldet os ind at slutte den med en Paragraf som denne, thi der vilde den have været paa urette Plads. Og selv i Loven om Sprængstoffer, hvor det kunde tænkes, at den kunde faa nogen Betydning, vilde det ikke være af nogen Interesse for mig at faa den ind, thi der fabrikeres ikke Sprængstoffer her i Landet, og de største Dplag af Sprængstoffer ere hos Krigsministeriet, saa at de altsaa ere anbragte saaledes, at de ere unddragne Sprængstoffsloven. Uden for dette er der kun et Udvalg i hele Landet, saa vidt jeg ved, nemlig af et Dynamitkonfortium ved Svendborg. Det er